

“మనీ-మి-మనీ”

వోరంగంటి సూర్యకుమారి

నిన్నటి వరకు వాడు నిర్భాగ్యుడురా! “సవాడు శేఖర్” అవును జాలిగా చూసాడు శర్మ. శేఖర్ లో జుగుప్సలాంటి నవ్వు. శర్మలో జాలి మేళవించుకున్న ఆత్మత నిర్భాగ్యుణ్ణి తల్చుకుని ఎందుకో క్రుంగిపోతున్నాడు శర్మ.

“నువ్వెందుకురా అలా మాడి పోతావు” శేఖరం ప్రశ్న, జవాబుగా అనంతంలోనికి చూస్తున్నాడు కనుపించేశూన్యం, కళ్ళలో కొడిగట్టిన కొర్రెలు అత్ని క్రిందకు మెట్టుమెట్టు నుంచి త్రోసేస్తున్నట్టులా గేస్తుంటే “అబజర్వర్” లానిర్భావినమాట నిజమే ఇప్పుడు నీలో అందములేదు - నిన్ను ఏంచూసి పెళ్ళి చేసుకోమని అడుగుతున్నావు అనే రవీంద్రమాటలు గుర్తుకువచ్చి ముఖము

గృడ్నితల్చు కుంటూ కుమిలి పోతున్నాడు.

శర్మలోని ఉదాసీనాన్ని భరించలేని శేఖర్ “బిలు తీసుకుంటూ “లేరా! బోళా శంకరుళ్ళా వూళ్ళో వాళ్ళ గురించి ఆలోచిస్తూ కూర్చుంటే నీకు కడుపు నిండదు వాళ్ళ కష్టాలకు వాళ్ళే కారకులు. ఎవరి ఖర్మకు ఎవరు కర్తలు” కడుపు నిండిన వేదాంతం క్రిమ్మరిస్తున్నాడు. జాలి తన సొత్తులా శర్మ జావగారి పోతున్నాడు.

శంకరం శర్మకు బాగా తెలుసు. యిద్దరిదీ ఒకే వూరుపైగా మీదనుంచి కన్నీళ్ళు జలజల రాలిపడి నాయి - ఆ కరువాత మనసుకే ప్రాధాన్యత ఇచ్చే శేఖర్ తో పెళ్ళి జరిగి పోయింది.

★

యిరుగిలు, పొరుగిళ్ళ పిల్లలు. వాళ్ళు చదువుకునే రోజుల్లో శంకరం లోని ఆదర్శాలకు, నీతి నిజాయితీలకు మురిసిపోతు అతన్నో నాయకుడిలా.... ఆదర్శవాదిలా ఆరాధిస్తుండేవాడు. అటువంటి శంకరం చదువు పూర్తి చేసుకుని సంపాదనలోకి దిగాడు. తను చదువుల రీత్యా పొరుగుూరు వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. స్కూలు ఫైనల్ వరకు కలసి మెలసి చదువుకున్నవారు తాత్కాలికంగా దూరమయిఉద్యోగాన్వేషణలో శంకరం, చదువుతో స్వగ్రామంలో శర్మ విపరీతంగా పోరుసలిపాడు. అదృష్టం కొద్ది శర్మ బ్యాంకులో క్యాషియర్ అయ్యాడు. ప్యూనుపూర్తిగా నీరసించి సగం షిక్కి చచ్చిన మానవుడిలా జీవితంలో ఎన్నో అవస్థలు పడ్డాడు. రోజుగడపడం నేర్చుకున్నాడు.

అతికష్టం మీద మేనమామ కూతుర్ని పెళ్ళి చేసుకున్నాడు. శంకరం మేనమామ మొహమాటంతో ఓచిన్న ఉద్యోగం సంపాదించుకున్నాడు. ఆ మేనమామ “హరీఅనకుండావుంటే ఆర్నెల్లలో ఓ గుమస్తాగా గిరిగీసు కున్న జీవితా

నికి స్థిర పడేవాడు. అతని దురదృష్టం కొద్ది ఓయాక్సిడెంటులో జీవితాన్ని కోల్పోయిన మేనమామ వల చేసే వుద్యోగం అతను పోయిన కొద్దిరోజులకు పుటుక్కు మంది. ఇది వరకు ఒక్కడికోసం మే అలాల్లాడే శంకరం యిప్పుడిద్దరి కోసం అగచాట్లు పాలవడం నేర్చుకున్నాడు.

లాగే బండి దారిలోని సన్నని కంకరరాయి తగిలి తలక్రిందుల యినటుపూడిన వుద్యోగం వున్న వూపిరి, కట్టుకున్న భార్యకడుపు బాధ.... అన్ని అతనిలో పేరుకుని “కసి” జీవితం మీద ద్వేషాన్ని పెంచాయి. బతకాలంటే, నిండుగానవ్వాలంటే తనకు సాధ్యం గాదనే దుర్భరావస్థకు దిగిన శంకరానికి తానుగా చేయతగ్గ పని కనబడక పోయేసరికి.... కొద్దిగా చదువు కున్న భార్య కమల తానుగా “నువ్వు సంతోష పెట్టలేక పోతే....” పుల్ల విరుపు ప్రారంభించింది. తాను “నువ్వు మగాడివేనా అన్న” ధోరణి పెంచుకుంది.

పరిస్థితుల ప్రభావంతో మగ రాయనిలా బ్రతకలేని శంకరం ముక్కుకు సూటిగా నడిచే సిద్ధాం

తాలను వదిలేయలేక, భార్యకు సమాధానమియలేక నిరిష్టంగా సవ్వేస్తూ బ్రతుకు బండిమీద సత్తనడక సాగిస్తున్నాడు.

ఆ రోజులో.... కమలకు తాను బ్రతగలనన్న ధీమా, తన భర్తను మనిషిగా నిలబెట్టగలనన్న ఆశ క్షణక్షణానికి మేరువులా పెరుగుతుంటే, పేరుకు పోయిన నిరాశతో కుప్పలా కూలిన శంకరం కళ్ళు మూసుకుని వంటిని కాలానికి, కరకు అన్యాయానికి విడిచి పుచ్చాడు.

ఆ.... తర్వాత.... శర్మ కళ్ళు చమ్మ గిల్లాయి. అవును మనిషిగా బ్రతికాలంటే మనసు చంపుకోవాలి. మనసు అమ్ముకోవాలి. నమ్ము కున్న నాయ్యం నటేటో ముంచి వడ్డించిన విస్తరి జీవితం పులాకులా కావడంతో విసిగి వేసారాడు.

శర్మకనుకొలకులలో నీళ్ళు నిలిచాయి. “ఎందుకు ఏడుస్తావు? శేఖర్ ప్రశ్నిస్తున్నాడు జవాబు లేని శర్మ జాలి తన సొంత సొమ్ములా అర్థతలో కలిపి విరజిమ్ముతున్నాడు. బాగా వున్నవాడయిన శేఖర్ శర్మకు టాటా చెప్పి

రిక్షా ఎక్కాడు. కాలానికి ఎదురీడమే ధర్మంగా తలచిన శర్మ నడివీధిన నడుచు కుంటూ తనగదిని సమీపించాడు.

ఓ వారగా వున్న మడతమంచం వాల్చుకొని అంతకు ముందే కొన్న జేబులోని సిగరెట్టు పెట్టి తీసి సిగరెట్టు ముట్టించాడు. సుడులు సుడులుగా పొగ ఆగదిని క్రమ్ముకుంటుంది తిరిగి శర్మచుట్టూ “శంకరం తలపులు” భారంగా ఆగదిలో ముసుగు తున్నాయి.

“ఇప్పటి శంకరానికి, ఆనాటి శంకరానికి చాలా తేడావుంది. అవును తనలో తను ఓ లక్షసార్లు అనుకున్నాడు. ఆకలితో అంగలా ర్చే శంకరం కమలకు అన్నం పెట్టలేక పోతున్నానని వాపోయే శంకరం, కలిగిన వాడిలా రెండు చేతులతో తింటున్నాడు. తనను నమ్ము కున్న వాళ్ళకు పెడుతున్నాడు. ఆరు నెలల్లో అతను ఎంతో ఎదిగాడు. ఎవరికి తెలియనట్లు అందరికి తెలిసి ఎవరు తెలుసుకోలేనంతయిదిగా పైకి పెరిగాడు

ఆనాడు అతన్ని అసహ్యించు కున్న ఎందరో ఇప్పుడు శంకరానికి స్నేహితులు. కలిమి తోచెలిమి

పొందుతూ మనిషి గా అతన్ని
గుర్తిస్తు అతని ప్రాపకానికి పరు
గులు దీస్తున్నారు.

శంకర్ నిర్భాగ్యుడు కాదు!
వేలు చురుక్కు మనడంతో సిగ

రెపడవేసి మరోసిగరెటు అందు
కున్నాడు శర్మపూర్ ఫే శంకరం
అతని కళ్ళలో, అతని అగ్నిలా
తెగని తేజస్సులా వెలుగు
తున్నాడు. నరంలా శవంలావుండే
శంకరం, కరకరా మనిషిని సైతం
నమల గల ఆకలి చూపులశంక
రం శర్మను జాలిగాచూస్తున్నాడు
ఇప్పటి వరకు శంకరాన్ని చూసి
జాలి పడిన శర్మ అతన్నిచూసి
సిగ్గు పడుతూ తలవంచు
కుంటున్నాడు

ఈ ఆలోచనలకు ముందు
రోజు శంకరం, కమల ఓకారులో
హుటల్ ముందు దిగారు. అప్పడే
అ ప్రక్కహుటల్ నుండి చప్పగా
కాఫీ త్రాగి వక్కపోడి నముల్తూ
ఆరిపోయిన సిగరెటు వెలిగించు
కుంటున్న శర్మ కళ్ళు జిగెల్
మన్నాయి. శంకరం లో ఎంత
మాధు! కమలలో కనుక్కోలేని
ఆకరణ! ఎంత అంతస్తులోవున్నారో
అంచనా వేసుకునే సందర్భ

ములోలేని శర్మను. ఆశ్చర్య
పరుస్తు “ఏరా! కులాసానా?..
ప్రశ్నించాడు శంకరం అ....!
జవాబిచ్చాడు కమలనుపక్షిణం
అప్రయత్నంగా చూసిన శర్మ,
వారిలోని మార్పుకుకారణం తెలుసు
కొనలేకపోయాడు-పోతున్నాడు
రా! కాఫీ త్రాగుదాం! ఆహ్వానిం
చాడు శంకరు. వద్దంటూ సభ్యతను
కాదనలేక, వారితో వెళ్ళలేకనాను
స్తునడుస్తున్న శర్మను రండి అప్యాయ
తకలపోసి పిలిచింది కమల.
ఆకళ్ళలో తరగని మెరుపు, పిలుపు
లోని మధురిమ, ఎంతో చనువు
కలుపుగోలుతనం అంతకు మించి
ఆమె శరీరం మీదనుండి వచ్చే
ఖరీదైన సువాసనలలో మత్తెక్కి
చూపుల్ని దిగనీయ నంటున్న
తరుణంలో కాలుముందుకుసాగితే
అడుగు అప్రయత్నంగా వేసాడు
కాఫీ అయింది అన్నమాటేకాని
శంకరం పెరుగునల అర్థంకాలేదు
కమల అలంకరణలసోయగం, శ
కరం సుందర జీవితం.... అంతా
రంగులకలలా శర్మను ఉక్కిరి
బిక్కిరి చేస్తున్నాయి.

లెక్కకు మించిన కరెన్సీ,
అంతకు మించిన అంతస్తు ఆర్నెల్ల

ప్రేత చూసిన శంకరానికి, యిప్పుడు శర్మ చూసే శంకరానికి సహస్రానంత తేడా కనిపిస్తుంటే తెల్లబోతున్నాడు. ముగురుబయటికి వచ్చారు. వస్తాను! M.L-A క్వార్టర్స్ కు వెళ్ళాలి అరంటు పనేన్నట్లు కారులో కూర్చున్నాడు. వస్తానండి ఎప్పుడైనా పీలుచూచుకుని ఓసారిరండి మెరుపు తగ్గని కళ్ళలో కాంతిని చిలికిస్తున్న యారంగా కాసులో కూర్చుందామె.

వార్ని చూస్తున్నావు ఫారం మీద నిలబడి పోయిన శర్మ తల క్రిందు లవుతుంటే ఏమిటా ఆలోచిస్తున్నావు? రాత్రికి రమ్మన్నాడా? కొరడాతో వీపు మీద ఛెఫ్ మని చరచి నటు అడిగాడు శేఖర్. అతని మాటలతో వులిక్కిపడిన శర్మ ఛా అబాగనకురా! అతను....! ఏదో చెప్పబోతున్నాడు.

“కారెవ్వరిదో తెలుసా? కాబోయే మంత్రిగారిది” తనకు తెలుసన్నట్లు చెబుతున్నాడు. గంటకో వందపడేస్తే చాలు. గంట దాటితే రేలు పెరుగుతుంది. అందం ఉంది. మని-పిసాముకోసం అముఖ కుటుంది. వాడు చెలుబడి చేస్తున్నాడు. నిర్భాగ్యుడు. నిన్నటి

వరకు....! శర్మ వినడంతో సంబంధము లేనటువనపిటలా వాగు తున్నాడు శేఖర్

శేఖర్ మాటలతో తలతిరిగిన శర్మ బ్రతకాలంటే మనిషి గానిల బడాలంటే—బ్రతుకు రోసిన శంకరం పై, జీవితం చితికిన కమల పై నిజానికి శర్మలో జాలి అర్థతే కాని కసి-ద్వేషం కనబడటం లేదు సరికదా మని + పి-మని శేఖర్ మాటల్ని అర్థంచేసుకుంటూ వారి బ్రతుక్కి భారంగా నిటూ రాచాడు. అందులో వున్న అర్థాలు అతనికి తెలుసు. శంకరాన్ని ఎరుగున్న నెచ్చెలిగా!

అయినా ఇప్పుడా శంకరం మనీ-పి-మని నిజానికీనాడు అతనుగా దిగజారినా సంఘంలో అందరి కన్నపైమెటుపైన ఘరానాగా బ్రతుకుతున్నాడు కడుపునిండా తింటూ, కొందర్ని పోషిస్తూ కమ్మగా నవ్వుతున్నాడు. నిండుగా నవ్వుతున్నాడు. అతను ★

